

Телеф. Редакцій: 29-41.
Друкері: 29-26.
В СПРАВІ ОГЛОШЕНЬ
ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІ-
СТРАЦІЙ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА
20 сот.

Коли кажемо, що українці голодували тільки на 50 прил., то це припущення не-підставне лише на відносно голода, від-ради на українській дієті (18-ку, 36-ку і 37-ку), разом в сумі всіх голодів. По суті відсоток голодуючих українців був

Управління до голосування у Львові

ля, мають свою організацію у Львові, вступило кандидатуру о. Л. Куняцького. Ця кандидатура могла певно рахувати на 3-4 тисячі голосів. В появу цих українських кандидатур опротивило українському мандату у Львові виступило в пресі. Серед громадянства розпочалися, повсім слухно, нарікання на партійність і гуртковість, які в огляді на перспективу багатовиборчості вважалися несприятливими. Нова проголошена кандидатура, оба комітети довгий час майже нічого не робили. Зовсім природно, що на рекламний час проминуло майже без якого-небудь зацікавлення з боку українців. Саме тоді коли численні жителі цієї рекламної комісії тисячами роздавали написані у виборчі списки, у нас не існувала ані одна рекламна комісія. Отже рекламний період проминув для нас майже безучасно. Всі жартує довіра при виборчих комісіях стверджують, що від виборчих урн без віддання голосу відходили листочки українців, бо не були жовті у виборчі списки. Одна з мужів довіри стверджує, що від його комісії майже з платом відійшло до сотні українців, які не могли через відсутність у списках оповістити свого громадянського обов'язку. Отже розбиття на два комітети в початках і на дві кандидатури були другою передумовою нашого невдачі. До причин третьої категорії належить наша незорганізованість. Українські організації у Львові не охоплюють навіть половину українського населення. Правда, що переведення організації у Львові є дуже важким завданням з огляду на розкинутість і малосвідомість значної частини українського населення. Треба дуже великого, меткого й пробайного посвятити апарату, щоб всіх львівських українців об'єднати широко запропонованою організаційною сіткою. Інша річ, що й так організованість українського елементу у Львові є значно більша, як в інших містах.

Серед таких несприятливих умов, серед завад, спричинених роздвоєнням у верхах, обличався день 8. лютого, останній день вголослення лист. Українське Нац. Дем. Об'єднання, а раз і його львівське відгалуження: Народна Організація українців м. Львова — голова була піта на всій комбінації, щоб дві українські листи звести до одної та при виборах вилити силу українського елементу у Львові. Довго велися переговори, не даючи ніякого вислідку. Об'єднання висувало зі свого боку на чолі місце кандидатуру безпартійного д-ра М. Паньчишина, відомого лікаря, колишнього ректора б. українського університету. Годилося теж, щоб одне з кандидатських місць зайняв п. П. Буква. Та при уступливості не давала ніяких надій на можливий компроміс. Переговори затягнулися, а робота стояла, бо не знали було, в якому напрямку слід

й поєднати. Висліди напередодні 8. лютого радикально осяданий бльок відмовився від своєї кандидатури на Львів, але й від компромісу, з останній хвилині листи Об'єднання вільну руку. Тільки УНД „не спокійнувало“ перед Об'єднанням і постановило висунути кандидатуру п. Союзи під фірмою: Українського виборчого фронту. В останній хвилині оголошено українську листу з кандидатами: д-р Бурачківський, Олександр, Хруцький і п. Макарушко. З тією хвилею розпочалася діяльність і життя анімаційно-освітньою праця, яка в останніх двох тижнях стала навіть оразковою. Вислід її: около 10 тисяч голосів, що знали у Львові на 18-ху.

Як оцінити цей вислід? Чи не невдача, чи перемога, хоч і без реального ефекту?

Коли справу розглядати наскрізь теоретично, коли мати на увазі, що у Львові є до 20 тисяч українських виборців, то це нагальна невдача. До всіх тих причин, які ми вже подали, годиться додати ще виборчу абстиненцію українського населення, і то не лише національно і громадянсько мало- чи не свідомого, елементу, але й кваліфікованих інтелігентів, навіть професорів і вчених. Небажано постарався подати хоч побіжний список тих інтелігентів, що відступили від голосування, хоч фігурували у виборчих списках.

Однак, коли мати на увазі, що серед тих несприятливих умов, розбіжностей і завад, всетаки українських голосів, отже половина всіх голосів тих українських громадян, що теоретично були би управні до голосування, вдали на українську національну листу, то є це величава українська маніфестація, яка при найбільшій нагоді переміниться в перемогу.

При теперішніх виборах ми знову приступаємо у Львові до виборчої урні на основі загального голосування. В р. 1907 українці здобули у Львові в семи виборчих округах зругло 2.000 голосів, в р. 1911 тільки 1.100 голосів, бо в двох округах не виставляли своїх кандидатів, підтримуючи в одному Брайтера, а в другому Гудца. Однак можливо припнати, що коли українці в 1911 р. були голосували у всіх виборчих округах на своїх кандидатів, то кількість українських голосів не була б більша, як 2.500. Симпатизувати їм пізніше українці здебільшого у Львові 9.544 голосів, не згадуючи про листу ч. 36 і 37 та комуністичну 13-ху.

Чи це не світла перемога, чи не величава маніфестація? 2.000 українських голосів у Львові в 1907 р., 2.500 тих голосів в 1911 р. і 10.000 в 1928 р. Пять разів більше, як у 1907 р. і чотири рази більше як у 1911 р. Який великий поступок, який подвиг гідний виступу національно-політичної свідомості! Можемо бути горді на цю 10-тисячну армію українських

виборців, що в повній свідомості віддали свої голоси на українську листу у Львові.

Коли будемо виступати у Львові навіть у меншій прогресії, то наша перемога вже не са горами. Тільки, щоб ми витягнули висновки з фактів, що відступили, побачили всі помилки і завади, які та повернули всі зусилля до праці над нашим Львовом.

Виборці! Заки вложите картку до конверти, сконтролюйте, чи в конверті нема вже якої картки і чи конверта остемпльована!

Українська Репрезентація Союму.

І. ПОСЛИ УКРАЇНСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНО-ДЕМОКРАТИЧНОГО ОБ'ЄДНАННЯ.

ВИБОРЧИЙ ОКРУГ 48 (Перемишль):

1. Д-р Володимир Загайкевич, адвокат з Перемишля.

ВИБОРЧИЙ ОКРУГ 49 (Самбір):

2. Тершаковець Грицько, селянин зі с. Якимичів, пов. Рудки; 3. Д-р Біляк Степан, адвокат у Городку Ягайлонській.

ВИБОРЧИЙ ОКРУГ 51 (Львів-Сокаль):

4. Д-р Дмитро Левинський, адвокат у Львові, голова Українського Національно-Демократичного Об'єднання; 5. Ліщинський Іван, зьокантований учитель у Львові; 6. Кухан Володимир, селянин зі с. Тудорків, пов. Сокаль.

ВИБОРЧИЙ ОКРУГ 52 (Стрий-Калуш):

7. Д-р Куровець Іван, лікар і директор „Народної Лічниці“ у Львові; 8. Луцький Остап, директор Політ. Союзу Кооператив у Стрию; 9. Величанович Дмитро, управитель школи в Конколюці пов. Рятів; 10. Д-р Блажкович Іван, адвокат у Дрогобичі; (заступник: Максимович Антін, урядник нафтового підприємства „Ліманова“ в Бориславі).

ВИБОРЧИЙ ОКРУГ 53 (Станіславів):

11. Михайло Галушинський, голова „Прогресу“ у Львові; 12. Палів Дмитро, редактор „Нового Часу“ у Львові; (заступник: о. Ганушевський Михайло, парох с. Угорники, пов. Станіславів).

ВИБОРЧИЙ ОКРУГ 54 (Тернопіль):

13. о. Леонтій Куняцький, прелат у Львові; 14. д-р Степан Баран, адвокат у Тернополі; 15. Завалив Іван, канд. адвокатури в Копичинцях; 16. Кунько Андрій, господар зі села Черниці Руський пов. Тернопіль; 17. Яворський Олександр, кооператор в Підгайцях.

ВИБОРЧИЙ ОКРУГ 55 (Золочів):

18. Целевич Володимир, генеральний секретар УНДО у Львові; 19. Висловський Олександр, господар зі села Лешні, пов. Броди; 20. о. д-р Пеліх Володимир, греко-кат. парох Радехова; 21. Кузик Степан, адв. кандидат з Рогатина.

НА ВОЛИНІ здобула листа ч. 18 у Луцькому виборчому окрузі (ч. 57) один мандат. Листав його п. Серветник.

З державної листи здобуло Українське Національно-Демократичне Об'єднання чотирьох мандатів. Припали вони: 22. д-рові Дмитрові Левинському, голові УНДО; 23. Хруцькому Сергію, б. послові; 24. Мілені Рутинській-Лисак, учительці учит. семінарії у Львові; 25. Михайло Струтинському, редакторові у Львові.

II. ПОСЛИ УКРАЇНСЬКОЇ СОЦІАЛІСТИЧНО-РАДИКАЛЬНОЇ ПАРТІЇ.

ВНБ. ОКРУГ 49 (Самбір): 1. Микола Рогучий, селянин у Купчинцях, пов. Рудки.

ВНБ. ОКРУГ 53 (Станіславів): 2. Д-р Лев Бачинський, адвокат у Станіславові; 3. Петро Шекерич-Доника, селянин у Жабю; 4. Клим Стефанія, міщанин у Коломиї (цей мандат досі непевний); (заступник: Темницький Володимир, урядник Каси Хорих у Львові з україн. соціал. групи „Вперед“).

ВНБ. ОКРУГ 54 (Тернопіль): 5. Д-р Ладика Дмитро, адвокат, кандидат у Тернополі.

ВНБ. ОКРУГ 58 (Кременець): 6. Семен Жук, просвітний інструктор у Кременці; 7. Антін Нивинський, кооператор в Залозубові (цей мандат теж досі непевний).

З листи ч. 22, вийшли крім того в Перемишльському виб. окрузі ч. 48 проф. Зубрицький Володимир, безпартійний і в Луцькому (57) виб. окр. Власовський Іван, учитель гімназ., теж безпартійний.

З державної листи здобудуть соціалісти-радикали два мандати, які припадають: 8. д-рові Бачинському Львові; 9. Жуків Семенові. (Іх заступниками з державної листи є: д-р Корут Осип, адвокат у Богородчанях і Темницький Володимир, з соціал-демокр. групи „Вперед“).

III. ПОСЛИ УКРАЇНСЬКИХ ІНТЕРНАЦІОНАЛІСТІВ.

ВНБ. ОКРУГ 51 (Львів): 1. Вальницький Кирило, редактор „Сель-Робу“ у Львові (Сель-Роб-Лівня).

ВНБ. ОКРУГ 57 (Луцьк): 2. Козницький Сергій, б. посол; 3. Волниць Степан, приватний учитель у Львові (оба зі Сель-Робу правниці).

ВНБ. ОКРУГ 58 (Кременець): 4. Чучмай Максим, б. посол (Сель-Роб правниці).

ВНБ. ОКРУГ 59 (Бересть): 5. Грецький Іван з пов. Косів; 6. Хам Микола, студент у Львові; 7. Тобіс Францішек з Берестя — всі зі Сель-Робу-лівниці.

Українська Партія Праці здобула в окр. 55 (Золочів—Бережани) один мандат, який припав д-рові Мих. Захінному.

При виборах до сенату голосуйте лише на листу ч. 18 бо вона одинока має вигляд на перемогу.

Д-р ЛУКА ЛУЦІВ.

Т. Шевченко в славянських літературах.

(Докінчення.)

II.

Найбільш послідовними славянофілами залишилися й досі чехи; тож не дивно, що вони саме підхопили славянофільські ідеї автора гуситської поеми. Перші згадки про Шевченка та перші чеські переклади із Шевченка є з року 1860. Чеські автори майже в кожній замітці підкреслювали славянофілість ідейного провідника „Кирило-Методієвського Братства“ та автора „Гуса“, чотири рази перекладаючи Шевченка „Послання Шафариків“. Три більші студії в чеській мові пропонує про Шевченка. Чеська Ружена Есенська, по словам Ів. Франка, дала конгеніальні переклади Тарасових творів.

У словаків та в лужицьких сербів не було більшого зацікавлення Шевченковим „Кобзарем“.

¹⁾ Пор. Л. Луцка: „Голос чеської критики про Шевченка за його життя“, „Студійський Вісник“, Прага, 1925, ч. 3; — там же (1926, ч. 3): „Методи Шевченка“, „Шевченко та чеські словаки“, „Нова Україна“, 1926, ч. 13—14.

Здавалосьби, що подібність історично-минулого піднесення славян із минулим України (вікова загроза від татар-турків), яке осіває Т. Шевченко — викличе більше зацікавлення Шевченком серед балканських славянських народів. Найменше популярний Шевченко серед сербів, які й досі поза „офіційною старою Росією“, нічого не хочуть бачити. Правда, вже в 60. роках минулого століття перекладено деякі Шевченкові поеми на сербську мову заходами Стояна Новаковича для його журналу „Вили“; не брак і пізніших поодиноких перекладів (Мілована Галича та Якшича), однак всі вони припали порохом забуття в старих річках журналістики.

Зате ліра українського Кобзаря знайшла заповідного прихильника в особі хорватського поета Августина Гарамбашича, який видав цілу книгу Шевченкових перекладів, попереджених сербською, просторою студією про Тарасове життя та творчість¹⁾. У словінців, хоч пізно, бо аж у 20. столітті, „Кобзар“ зустрівся із палким зрозумінням у знаменитих двотомних перекладах Йосифа Абрама, які словінська критика прийняла з великим захопленням.

²⁾ Автор сподіється присвятити відношення Гарамбашича до Шевченка особливий розвідку.

ставлючи в 1908 р. „Кобзар“ за зразок своїм молодим поетам²⁾.

Та найбільше зрозумілим і найближчим ідейно був Шевченків „Кобзар“ болгарським поетам доби поневолення Болгарії. Три визначні болгарські поети: Жинзіфов, Каравелов і Славейков не тільки перекладали Шевченка, але й у своїх оригінальних творах наслідували „Кобзаря“. Це приходилося їм легко, бо вистарчало поставити замість „Україна“ — „Болгарія“, замість „Дніпро“ — „Дунай“ і змінити „татарина“ на „турка“ і вже Шевченкові вірші болгаризувалися та ставали дорогими поневоленним болгарам. Після освободження Болгарії впади серед болгар інтерес до Шевченка; та ювілейні роки 1911 і 1914 гідно пригадали пам'ять українського поета. Самі болгарські вчені докладно простудіювали те, що завдає їхню літературу Тарасовому генієві³⁾.

Відроджена в 20. віку білоруська

¹⁾ Пор. мою статтю: „Словаки про Шевченка „Кобзар“ в „Літературному Додатку „Нового Часу“ 1926 р. ч. III.

²⁾ Ст. Чалингирова: „Т. Шевченко та болгарські поети“, в „Сборникъ въ честь Івана Д. Шишманова“, София, 1920; Д. Шелудько: „Любен Коравелов и Украина“, Н. Багдад; „Любен Коравелов и украинська література“ в „Училищен Преглед“ XXI, та старі поетичні Шишманова. Ізібав та Б. Пенев.

література кріпилася бадьоро-боявими гаслами Шевченка. Найбільший сучасний білоруський поет Янко Купала в першій добі своєї творчості виказує деякі залежності від творця „Кобзаря“.

„Кобзар“ Шевченка, головною завдяки своїм творчим прикметам, при відсутності всього того, чим послугується держава в своїй культурній пропаганді, — став надбанням усіх славянських народів, виконуючи часом і благодатний вплив на братерські славянські літератури.

³⁾ Пор. мою статтю: „Янко Купала й Тарас Шевченко“ в „Літ. Н. Віснику“, 1926 за март та фелетон у „Дні“, 1926 з і. вересня під заг. „Літературний аналіз“.

ЗДЕРЖУЄМО ВИСЛІДКУ ЧАСОПИСУ ВП. Передплатникам, що не впалять плати за березень 1928. Місячна передплата вносить 4.50 зол.

УКРАЇНЦІ

західних повітів львівського воєводства! При виборах до сенату львівське воєводство творить один виборчий округ і тому при виборах ваші голоси не йдуть на марно. В дні 11-го березня віддайте всі свої голоси на листу **ч. 18.**

ВІДГУКИ ДН

Самопошана.

«Вернули ми у різні сторони... Не так як мріяли йдучи в бій: Побідалими трубами лелієні, кайтами на порубаних шоломах замаєні, з бадьорою піснею на устах, з пощербленими шаблями в руках...»

Не так... Груби наші! Від вашого золотого го-
мону здригалися рідні ліси, тремтіли радо-
шми рідні села.

Де ви тепер золоті труби наші? Шоломи боєві!

Дзвонили по вас гартовані шаблі всіх ворогів. Чому не спочинаєте ви нині на стінах наших кімнат, бувальщину нагаду-
ючи і нагадавши навічно?...

Пісні бадьорі! Розливалися ваші звуки, як зібраний дзвін, по всій Україні. Чи справді за-
мерли ви на спечених устах, застрягли у спраних горлах?...

Шаблі пощерблені! Схреснувалися ви з шаблями і з карабелю, а кожний шерб на вашім лезі, то доказ любови до Краю...
І вернули ми у різні сторони...

А з нами верну і Вождь сповіряноі, адеситковані Армії, посмілий у боюх, постарілий від трудів і прибитий невго-
динок.

Вернули не так як мріяв... Стратив усе, али скоротив честь, вели-
кий скарб не тільки свій.

І забився у глухий кут і жив злиденим життям, забуваючи себе самого, тільки споминками радіючи.

Забув про себе.

Але нарід не забув про свого Вождя. Прийшли вибори і нарід изложив на його пошні обов'язок, ставлячи його на чолі сенатської листи.

А Вождь і тим разом покоровився волі народу, хоч проти своєї волі.

Хотів прислухатися рідній справі так само, як тоді, коли втівав з Домб'я до рідної Армії.

Хотів щоб ті, яких колись провадив на смертний бій, пішли тепер на бій життя.

А ти — Станіславська Земле — мала ту честь, що тебе вибрав на свій округ.

Бо дивно, неймовірно дивно змінилось твое обличчя — твердне слівних батьків!

І сталося щось, у що тяжко повірити, чого навіть у часи виборів не оправдують.

На волонький, подертий український вій-
сковий однострій, на однострій б, на-
чального вождя, впала сліпа з... рідних уст. Брудна, погана сліпа виборчого агі-
татора, але... рідна.

В "Громадський Голос" хтось цілював аз ген. Тарнавського.

Розумію радикальну партію, що вона нас тепер вибори.

Розумію "Громадський Голос", що він кишить робити агітацію.

Розумію агітатора, що він плює на всіх, хто не з його паном.

Але одного не розумію:

Де вистид?!

Галактіон Чпка.

НОВИНКИ.

— Львівська хроніка. Арештували д-ра Гангя, лікаря, з якого заті найшиш сириту комуналістичної літератури, між-
лео — оригінальні відомості Комінтерну.

— Військова акада відрада у Львівсь-
ким П. К. У. махінації якогось сержанта, що до спілки з іншими фальшував вій-
ськовий пенсійний, переміщуючи азероних новобранців з категорії "А" на катего-
рію "Д". — 5 місяців визначив львівсь-
кий суд парубкові з Підлясок Малих Іво-
кові Головні, який постріляв свою на-
речену на те, що вона в останній мент ві-
домилась виїхати за його замужжя. — Ль-
вовою перелікала на Левадівці сажі-
ват. робітника Миколу Вілаа.

— Реперді. Титул мистця агучної іди-
ди на сонгид дістала на міжнародних
жоганних шведка Сола Реніс, яка це

становище мала вже раніше. — У Нью-
Йорку на арені Медісон Сквер Гарден
у присутності 20.000 глядачів боролися
за титул чемпіона бою половецько-
кий боксер "великої ваги" Том Хінглей
і каліфорній Джек Діаней. Хінглей ви-
шов переможцем. Різ тому ще ніхто не
знав його; він приїхав як бідак з одним
куферином і заробив досі вже з п'ятиро-
мід. Зол. Хінглей має намір аустритись
із Тангем. — В околиці Мотцу найшли
заявленого неживого члителя, якого імо-
вірню збили учні. — Минулого року бу-
ло в СРСР 100.000 пожеж; у 1924 р. 64.000
а в 1926 р. 80.000. — Мер міста Моту вру-
чив нагороду ідоці Кріс, яка має 31 вну-
ків, 62 правнуки і тепер є вже пра-пра-
бабкою.

ПЛОЩА ТРИБУНАЛЬСЬКА 1
Ось дешеве і богате жезело
КИЛИМАРСЬКИХ ВИРОБІВ
МИХАЙЛА ХАМУЛИ

ПЛОЩА ТРИБУНАЛЬСЬКА 1

— Боротьба за один закон. У Лондо-
ні померла в захисті "Армії спасення"
80-літня Ребека Жаррет якої імя з'явля-
ло в одній із найбільш сенсаційних
історій Англії XIX ст. У 1884 р. теперіш-
ній генерал цього дивного товариства
Брамвел Борт почав кампанію проти тор-
гів живим товаром і за підписанням
т. зв. "законного віку" для дівчат, від
16 року життя. Близкий журналіст, який
узяв в оборону Бута був Отід, тодішній
редактор "Поль Молд Газет", агодом ре-
дактор "Ріан оф Рівю". Він зібрав пе-
диганський матеріал про торгівлю жи-
вим товаром у славіній історії статтей п.
а. "Жертва дівчат у сучаснім Вавило-
ні". Ці статті поділили всю Англію на
два табори: один вважав Отіда оборон-
цем нових ідей, інші — порнографом. Та
він таки не добився, при всьому газет-
ному успіху, практичної мети: нового
закону в парламенті. І тому, щоб пере-
конати всіх у правді своїх страшних
фактів, організував фіктивно купно ма-
лолітньої дівчини від родичів. У цій іс-
торії грала головну роль Ребека Жар-
рет, що раніше була зводницею, а зго-
дом навернулася на побожний шлях
"Армії спасення". Отід у ролі переоза-
неного східного купця авійшов до кім-
пати, де куплена 13-літня дівчина жда-
ла як жертва. Її звільняли, асодали під
опікою одної члениці "Армії спасення"
до Франції і аж тоді Отід оповів усю іс-
торію як доказ пакууючих обставин. Дар-
ма, що вся ця крадіж дівчини була ін-
спенізована, англійський суд, який не
припав цього рода жартів, засудив Оті-
да і Жаррет на 3 міс. в'язниці. Вони під-
сиділи свою кару, але осягнули мету.
Парламент прийняв закон про мінімаль-
ний вік дівчат: 16 літ.

— Літературний кутек. У Лондоні
вийшли в 14 томах твори Дамієлі Де-
фо, автора "Робінзона", який залишив
великанську літературну опалдину, до-
рі поведому, а навіть невловні видану.
Делкі з його повістей такі як "Капітан
Сінглетон" і "Моль Флосцере" гілпі ста-
ти поруч "Робінзона". — Відомий ір-
ландський поет В. Іто видав нову збір-
ку поезій "Вашта". — Нім. полістер Аль-
фред Найман видав істор. повість "Бун-
тарі", яку нім. критика ставить дуже ви-
соко. Сюжет узятий із історії тоскансь-
кого герцогства між 1890—1848 р. і ма-
лює революційний рух у малій державі.
— Із свіжо оголошених листів Золі і Ю-
ліи Гонкура домінує, що між двома
письменниками, які були довготітими
другами мало що не дійшло до конфлік-
ту по причині заадрощів Гонкура. Гон-
кур прадожчик над своєю повістю "Ше-
рі" відправляв Золю, який писав тоді "На
осолоду життя", що він покористувався
частиною його рукопису. Тема обох пи-
сьменників була аналогічна — пенко-
логія молодого дівчини. Гонкур ливався
оуперинтатом Золі, який "швидше пра-
цював і був улюбленим публіки". Із
листа, який тепер оголошено бачимо як
Золі впокоював свого приятеля, що його
рукопису ніколи не бачив, що його
тема зовсім інша і що він не хотів би
виривати історії 18-літньої дівчини.

— Фальшива книжка. Член оуперин-
бурського союзу Сиромолотов заявляє
журналістам, що оповідання авантюри-
сти Чайковської, яка записав, що є
век. книжкою Анастасією з чистою ан-
думкою, Сиромолотов, що підписав на-
каз про розстріл парської родини знає
напевно, що вся вона агітувала від ре-
волюційних кул.

— Лист Ніцшого. У журналі "Анна-
ли" шведський поет Готфрід Брошней-
бюст оголошує найдовший ним писаний
лист Фрідріха Ніцше, його писав фі-
лософ 11. квітня 1870 р. з Женеви до
Риги до Матильди Трампедас. Ніцше
дає до цієї дівчини так: "Зберіть усе

сміляються, яку маєте і не лякайтесь пи-
тання, яке зверну до вас: Чи хочете ста-
ти моєю жінкою? Я кохаю вас і мені ада-
ється, немов би ви вже належали до ме-
не". Як відомо панна Трампедас не ста-
ла жінкою непохитного філософа, пе-
роріданого ворога жіноцтва. Її відпо-
вілі не наважились досі. Нині імовірно
згиніла її.

— "Ціль оправдує засоби". Суд у Бу-
дапешті розбирав цікаву суперечку. Міс-
цевий адвокат Польоні сказав в одній
своїй промові: "Ціль оправдує засоби",
повликується на принцип сауїти. Ма-
дирський сауїт проф. Чапек назвав По-
льоніа в прилюдній статті наклепником.
Адвокат подав сауїта в суд за образу
честі. Суд поклякав знавців і ці ствер-
дили, що чин сауїтів ніколи не оправду-
вав ніякі засоби для високих цілей,
тілми це робили поодинокі сауїти. Сау-
їта Чапека звільнили, а адвокат мусів
заплатити 1000 пенго судових коштів.

— Світова волчина. Сен-Гортгардський
інцидент у зв'язку з ролюю Мадярщини,
яка анхетувава в п'яому авторитет Ліги
Націй ставе предметом дискусії на Лі-
зі. — Єгипетський кабінет більшістю го-
лосів заявився проти проекту нового до-
говору з Англією. — Місто Тангер за-
держує міжнародний характер вслідком
франко-іспанського порозуміння. — В
Японії вибухла епідемія гриппу; мікадо
теж захворів. — Бразилія ввела ос-
танню владку до Ліги Націй, заявивши,
що має намір виступити в Лізі. — Мі-
ністр рігієни в Югославії погрожує по-
датком для нежонатих від 30—50 р. жит-
тя. — Помер голова міжнародн. сталеве-
го тресту у Парижі. Майріш при ав-
палку з автоном. — У Хаїфі збирається
конгрес палестинських арабів, що ради-
тимуть над своїм становищем до "пред-
ставницьких зборів" у Палестині. — Ві-
дома нім. артистка Гільда Гільдебрандт
пробувала скінчити самоубиством, під-
різавши собі жилу. — На одній із голо-
вих площ Парижа поставлять пам'ятник
Мінкевича, твір відомого франц. різьба-
ря Бурделі. — Польський оперовий спі-
вак Дигас дістав 8 днів арешту в Вар-
шаві за погрози на адресу одної лами.
— 15-го п. м. відкриють у Нью-Йорку па-
м'ятник Комута; мадирські делегати вже
виїхали на це свято.

Театри.

"Коопер. Український Театр" під дир.
Н. Стадника (вул. Шашкевича):

Перерва.

Міський великий театр:

8-го г. 7:30 веч. "Гла кохання і смерті".

9-го г. 7:30 веч. "Льогенголі".

Міський "Театр Новин":

8-го г. 7:30 веч. "Лише Ти".

9-го г. 8 веч. "Лише Ти".

Кіна.

Апольо: "Декабристи".

Пелас: "Гарний Жест — Братерство

кром".

Лел: "Декабристи".

Фатаморганя: "Зов моря".

Casino: "Дом рож".

ОПОВІСТКИ.

"Рідна Школа", Львів, ринок 10, П.
пов., потребує негайно полониста для
гмназі. 1346) 1-1

На "Рідну Школу" зложила Рада Служ-
бовиків Товариства "Дністер" з Чайного
Вечера уладженого 3. Іл. 1928 під про-
текторатом Вп. Директорів Колянуко-
вої 40145 зол; Добродійний Комітет
Львівських Економічних Установ у Львові
400 зол. — Шедрим Добродіям складає
щирю подяку Головна Управа "Рідної
Школи". 1634 1-1

Заходом Українського Технічного То-
варства відбудеться дня 10. березня ц.
р. в с.і. "Просвіти" (Ринок 10) в год. 7.
веч. популярний відчит тов. Сев. Пастер-
нака на тему: "Геологія нафти". Гостям
1-1

ФІРАНКИ, капі,
ручноі роботи най-
дешевше Ванк, пло-
ща Марійська 5/1 пов.
1615 6) 2-2

ПІСНІ на мішаний
хор висилає: Му-
зична Накладня
"Торбан" Львів,
Оссольських 6. Ката-
лог даром. 1653 1-10

БОНЦІПЕНТ з до-
історатом, судо-
вою і адвокатською
практикою пошукує
посади. Зголошення
до Адм. від "Д". 1-2

На "Рідну Школу" зложили Вп. Управу
Української Студ. Громади у Варшаві 30
зол. а вгоди вітання члена громади Во-
лодиміра Виницького з Олександром
Тузіновою, Ольгою і Вікторією Міхаласевич
і Калущі 10 зол. з нагоди народина дру-
гого сина Олега. — Жестодавцем скла-
дає щирю подяку Головна Управа. 1634 а)

Порядна Материй вул. Ходоровського
ч. 15, повідомляє, що лікарські ордонації
відбуваються кожного дня рано від год.
9-тої; попл. від год. 3-тої. Наситю-
вання кремніною делюю в ціні по зол. 2
відбуваються кожного дня. — Улрел. 1-2

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ.

ГОДИННИК Ваш буде найліпше напро-
клений в найбільшій годинничарській
робітні Івана Зельтєнрайха, Львів, пл.
Марійська 5. — З провіній просимо репа-
рації прислати поштою. — Старомодні
дамські годинники перероблюємо на ручні.
3 6) 66-2

ПАРЦЕЛЯ-ПАРК 1000 саж. квад. у Зім-
ній воді, сонішня, у віддаленні 700 ме-
трів від станії, при бігтім гостинці, до
продляня. Інж. Дурбак, Чарнецького 26,
1641 2-3

БОНЦІПЕНТ адвокат, з кількістною
провінійною практикою приймає
посади. Зголошення з усілякими пропості
слати під "Самостійно працюючий" до
Адміністрації. 1643 2-2

УРЯДОВЦЯ пошукує філія "Просвіти"
в Белзі. Вимагання: 1) уміле ведення
просвітної праці по читаннях, 2) Хист до
аматорських іств, 3) Заложення зглядно
відновлення і провадження мішанського
хору. Платня після умови. Зголошення
з заповненням дотеперішного заявлять ес-
туально з порученнями слати на адресу
філії "Просвіти" в Белзі. Подання незу-
гляднені остануть без відповіді. 1650 1-1

ПІЯНІНО, чорне продам приватно. Ко-
пертка 28. І. пов. право 10—12 1-2-6.

ОГОЛОШЕННЯ.

За оголошення Редакції не відповідає.

Спеціаліст недуг легінів, серця і жолудка

д-р Фелікс Ган

Львів, ГОРОДЕЦЬКА 46.

1058 Паресвітлення Рентгенон 2-2

Подяка.

Всім, що віддали послідню прислугу мо-
йому незвіджалованому синові бл. п. Пе-
трові Гнатівському управителеві філії
П.С.К. в Белзі складаю на цім місці щире
Спасибі. А саме: Вп. П. Салухан за бачі-
ківську опіку і старання в часі тодішньої
недуги. Вп. о. Деканові і парохови Белз-
кому о. Із. Гелі за заосмотрення Н. Та-
намі та відправу похорона. Вп. о. Со-
вітників і Деканови Мих. Дорошкому
парохови Потилішському за заорушуючи
до глибини душі та велими будуюче по-
хоронне слово. Вп. оо. Іванови Голікові
з Осердона, Ст. Галасовському зі Себе-
чова, В. Жукові з Жужели, Ваховському
з Корчанина, Ос. Лешукові з Рави рускої
за відправу Служб Божих та участь в
похоронах. Вп. п. Василеві Чарнецькому
упр. філії коопер. в Белзі Стефанові Ві-
ткові з Потеліча, Костеві Мигелеві з
Себечова за надгробні слова від копера-
тив Белщини та від товаришів покойного
бувших стрільців УГА. Ісім представни-
кам кооператив та установам Белщини що
явилися з вітаннями в числі 30 та надав
своїм виступом похоронам надзвичайної
небуденної поваги чим засадили перед
сусідами про свою організованість та
показали ділом що уміють пошанувати
пам'ять робітника що всебічно віддався
кооперативу. Пп. Ос. Гембарівському і Іззі
Петришинови що одинокі за життя та
недуги віддавали померлого а по смерті
перші поспішили щоби нарядити покой-
ного на далеку дорогу. Ізкінні хай при-
муть мою щирю подяку хорі з Белзи
і Себечова як рівнож всі ті, що так за
життя моєї дитини як і по смерті виявили
її богато значливості та поважно христия-
нського серця.

Василь Гнатівський, батько.

Циків 4, марта 1928.

Найбільша в краю фабрика дзвонів
Братів ФЕЛЬДМАНСЬКИХ

в Калуші, вул. Сієвська ч. 14.
а Перемишлі, вул. Красинського ч. 63.
віддає на замовлення дзвони гармо-
нічні і поодинокі, а постійно удержує
на складі злив 200 штук готових дзво-
нів у вазі від 10 до 600 кг. 80-1